

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/120/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317010672
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2317010672.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovince a JUDr. Jozefa Piknu, v trestnej veci obžalovanej W. U., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 3.4.2018, č. k. 2T/144/2017-80, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.2.2020, takto

rozhodol:

- I. Podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok r u š í v celom rozsahu.
- II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaná Katarína U., rod. T., nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom P., adresa na doručovanie H. X. XX, Q. H. G. XXXXX, Nemecko, podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku o s l o b o d z u j e spod obžaloby Okresnej prokuratúry Galanta č. 2Pv 317/17/2202 zo dňa 2.10.2017 podanej pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že ako matka maloletého syna O. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom u starého otca P. T., ktorému bol zverený do náhradnej osobnej starostlivosti rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 16P/72/2011 zo dňa 26.09.2011 právoplatným dňa 24.12.2011, hoci jej zo Zákona o rodine vyplýva vyživovacia povinnosť voči synovi, ku ktorej bola zaviazaná vyššie citovaným rozsudkom prispievať na výživu syna vo výške 26,- Eur, a následne vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa podľa osobitného zákona č. 601/2003 Z. z. a príslušného Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny s účinnosťou od 01.07. každého roka, kde výživné je splatné vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám starého otca, si túto vyživovaciu povinnosť v mieste trvalého bydliska v P., v X. a všade tam, kde sa zdržiavala riadne neplnila, hoci mala vedomosť o existencii vyživovacej povinnosti, v posudzovanom období bola nezamestnaná, na príslušnom úrade práce bola evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie v období od 20.12.2011 do 28.03.2012, od 20.03.2015 do 30.08.2015, od 26.01.2016 do 22.03.2016 a od 01.07.2016 doposiaľ, v období neplnenia si vyživovacej povinnosti poberala peňažnú pomoc v hmotnej núdzi a v období rokov 2013, 2014, až do mesiaca marec roku 2015 poberala rodičovský príspevok, čím jej vznikol dlh na výživnom za obdobie od mesiaca január 2012 do 03.04.2018 v celkovej výške 2.046,29 Eur s tým, že v mesiaci november, december 2017 zaplatila po 10,- Eur a v mesiaci január 2018 zaplatila 10,- Eur na výživné, nakoľko zanikla trestnosť činu.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Galanta rozhodol takto:
„Obžalovaná W. U., rod. T., nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom P., adresa na doručovanie L., Centrum núdzového bývania X. XX,

je vinná, že

ako matka maloletého syna O. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom u starého otca P. T., ktorému bol zverený do náhradnej osobnej starostlivosti rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 16P/72/2011 zo dňa 26.09.2011 právoplatným dňa 24.12.2011, hoci jej zo Zákona o rodine vyplýva vyživovacia povinnosť voči synovi, ku ktorej bola zaviazaná vyššie citovaným rozsudkom prispievať na výživu syna vo výške 26,- Eur, a následne vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa podľa osobitného zákona č. 601/2003 Z. z. a príslušného Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny s účinnosťou od 01.07. každého roka, kde výživné je splatné vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám starého otca, si túto vyživovaciu povinnosť v mieste trvalého bydliska v P., v X. a všade tam, kde sa zdržiavala riadne neplnila, hoci mala vedomosť o existencii vyživovacej povinnosti, v posudzovanom období bola nezamestnaná, na príslušnom úrade práce bola evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie v období od 20.12.2011 do 28.03.2012, od 20.03.2015 do 30.08.2015, od 26.01.2016 do 22.03.2016 a od 01.07.2016 doposiaľ, v období neplnenia si vyživovacej povinnosti poberala peňažnú pomoc v hmotnej núdzi a v období rokov 2013, 2014, až do mesiaca marec roku 2015 poberala rodičovský príspevok, čím jej vznikol dlh na výživnom za obdobie od mesiaca január 2012 do 03.04.2018 v celkovej výške 2.046,29 Eur s tým, že v mesiaci november, december 2017 zaplatila po 10,- Eur a v mesiaci január 2018 zaplatila 10,- Eur na výživné,

t e d a

najmenej tri mesiaca v období dvoch rokov neplnila zákonnú povinnosť vyživovať iného, čin spáchala závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

t ý m s p á c h a l a

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm.

b) Tr. zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3/ Tr. zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2/ Tr. zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 1(jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona pre výkon uloženého trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podala ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaná, ktoré odôvodnila tým, že dlžnú sumu zaplatila, a ako dôkaz zasiela prefotený šek z pošty, žije plnohodnotný život netrestný, nedopustila sa priestupku, nerobí hlúposti, vychováva syna, našla si partnera, s ktorým žije.

Na verejnom zasadnutí nariadenom na rozhodnutie o podanom odvolaní, ktoré odvolací súd vykonal v neprítomnosti obžalovanej, nakoľko boli splnené podmienky na takýto postup (obžalovaná sa na verejné zasadnutie nedostavila bez ospravedlnenia, bez žiadosti o odročenie pojednávania, doručenie upovedomenia o termíne verejného zasadnutia mala riadne vykázané), prokurátor navrhol obžalovanú oslobodiť spod obžaloby, nakoľko zanikla trestnosť činu.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podala obžalovaná ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o vine a treste, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovanej je dôvodné.

Krajský súd k postupu okresného súdu pri ustáľovaní skutkového stavu v posudzovanej veci uvádza, že skutočnosti, ktoré okresný súd pokladal za preukázané, sa zmenili, resp. po rozhodnutí prvostupňového súdu sa tieto skutočnosti zmenili.

Krajský súd zistil, že odvolacia námietka obžalovanej je dôvodná. Po oboznámení sa s obsahom potvrdenia A. D. krajský súd musí konštatovať, že z neho vyplýva že príjemcovi P. T. bola obžalovanou W. U. zaslaná suma 2000 eur. Krajský súd v zmysle § 326 ods. 5 Trestného poriadku doplnil dokazovanie aj oboznámením podania - listu odosielateľa P. T., že obžalovaná mu doplatila aj zostatok dlžného výživného vo výške 18,10 eur. Zároveň oznámil, že obžalovaná každý mesiac posiela výživné na O. T.. Podľa § 86 písm. a) Trestného zákona trestnosť trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa §207 zaniká, ak tento trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchateľ svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak trestnosť činu zanikla.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností preto krajský súd v celom rozsahu akceptoval odvolanie obžalovanej a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je potrebné zrušiť. Krajský súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu. Keďže boli splnené podmienky uvedené v § 322 ods. 3 Trestného poriadku, rozhodol sám. Keďže na verejnom zasadnutí, v konaní pred odvolacím súdom bolo preukázané jednak potvrdením A. D., jednak podaním P. T., ako osoby, do ktorej rúk sa má platiť výživné, že dlžné výživné bolo v celom rozsahu uhradené, súd obžalovanú spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku z dôvodu, že zanikla trestnosť činu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.